

REGIONAL AND SOCIOCULTURAL VARIATION OF ENGLISH

OBJECTIVES

This unit introduces variation of English in the world. It takes social and cultural criteria as the main points.

IN THIS UNIT, YOU WILL LEARN

- the difference between English as a first and a second native language;
- where English is used as a second language;
- about the English-based pidgins and creoles;
- how English varieties are different from one another.

OUTLINE

- Different Englishes.
- National varieties of English and their codification.

RECOMMENDED READING

Textbooks

Башманівський О. Л., Вигівський В. Л., Моркотун С. Б. Лінгвокраїнознавство. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2018. С. 7-9.

Hickey R. Variety studies. P. 11-14. URL : <https://www.uni-due.de/ELE/VarietiesOfEnglish.pdf> (дата звернення: 21.05.2021).

Dictionaries

The Electronic World Atlas of Varieties of English. URL : <http://ewave-atlas.org/languages> (дата звернення: 25. 12. 2020).

Internet Resources

Eurobarometer. European Commission. URL : <http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/General/index> (дата звернення: 26.07.2021).

Nordquist R. Speech Community in Sociolinguistics. Glossary of Grammatical and Rhetorical Terms ThoughtCo, 2017. URL : <https://www.thoughtco.com/speech-community-sociolinguistics-1692120> (дата звернення: 21.05.2021).

Varieties of English. URL : http://the_english_dept.tripod.com/esc.html (дата звернення: 6.09.2021).

Why learning English is so important in the 21st century. URL : <https://www.englishexplorer.com.sg/why-learning-english-is-so-important-in-the-21st-century/> (дата звернення: 26.07.2021).

SYNOPSIS

Standard English is whatever form of the English language is accepted (at any point in time, and in any particular country) as the national norm, encompassing grammar, vocabulary and spelling. There is nothing inherently superior about Standard English. It is just widely understood and disseminated variety, which is generally accepted as having the highest prestige.

There is no such thing as a **World Standard English**, or **International Standard English**, although British English and American English are the two most obvious contenders.

Non- standard (sometimes referred to as **substandard**) varieties are linguistic forms or dialects that do not conform to the norm.

Distinction can also be drawn between **native** and **non-native varieties**.

Native varieties of English are used by those for whom English is a **mother-tongue**. Non-native varieties have emerged in speech communities where most of the speakers do not have English as their mother tongue. It is noteworthy that in some countries, say, India, Singapore, Ghana or Nigeria, the 'native – non-native' distinction is problematic because in those contexts non-native speakers become exposed to a routine usage of the English language from a very early age.

The non-native speakers group breaks into the speakers of '**second-language**' and '**foreign language**' where boundaries are not clear cut, either. Both second-language speakers and foreign language speakers acquire English through learning at school or in the street.

However, **second-language speakers** apply English when their mother-tongue, which is one of the local languages, appears to be inadequate in the course of communication with people of other tribal background. In the need of their official language, the countries with a great diversity of local languages would not choose between any indigenous languages representing different ethnic backgrounds. To prevent social and educational disadvantage, ethnic conflicts, inter-tribal tension and violence they prefer to establish equality between local cultures and languages by giving an official status to an outside language such as English.

English is used as a **foreign language** in the countries where it has no official status, but it is learned at schools, high educational institutions, or through the use of a wide-range.

To sum up, the question *Who speaks English?* is a difficult issue. The answer deals with social and cultural climate that contributes to the attitude of speakers,

to how English is used (at home, at work, outside work, with people from other ethnic groups, in link to education, etc.).

Official language is the chief language of a nation state as declared by the Constitution. It is also the country's language which is used in such public domains as the law courts, government, and broadcasting (Great Britain, Australia). Several English-speaking countries have two or more official languages – Canada (English and French), New Zealand (English and Maori), South African Republic (English, Afrikaans and a number of indigenous languages).

Many people are surprised to know that the United States has **no official language**. As one of the major centres of commerce and trade, and a major **English-speaking country**, many assume that English is the country's official language. But despite efforts over the years, the United States has no official language. Almost every session of Congress, an amendment to the Constitution is proposed in Congress to adopt English as the official language of the United States. Here is an extract from the Bill introduced in the House of Representatives, February 9, 2017 (H.R.997): *To declare English as the official language of the United States, to establish a uniform English language rule for naturalization, and to avoid misconstructions of the English language texts of the laws of the United States, pursuant to Congress' powers to provide for the general welfare of the United States and to establish a uniform rule of naturalization under article I, section 8, of the Constitution.*

It is important to point out that in nations such as Britain, Australia or New Zealand, English would be the **national language** as well as the official language, although this may not always be overtly stated. The difference between national and official language is usually of no significance in these countries.

In New Nations, this is different. The term *national language* is one that has connotations of belonging to a nation, of ethnic and/or cultural identity. A national language is usually a local language spoken as a native language by at least some of the population of a nation, for example Malay (Bahasa Malaysia) in Malaysia and kiSwahili in Kenya and Tanzania. An official language is generally used for government administration and the Higher Courts of Law, in the media and as one of the languages of education, at least of secondary and higher education.

Varieties spoken in the British Isles are known as **Mainland English** comprising in *English English* (in England), *Welsh English* in (Wales), *Scottish English*, with its prestigious dialect *Scottish Standard English* (in Scotland), also

Irish English, or *Common Anglo-Irish* (in Ireland, or Eire), and English varieties spoken in the Isle of Man, Cornwall, in the Northern Isles – the Orkney and Shetland Isles. **Overseas English** is the system of varieties spoken beyond the realm of the British Isles.

Varieties of English differ in pronunciation, intonation, spelling, vocabulary and sometimes even grammar. **NHE (Northern Hemisphere English)** and **SHE (Southern Hemisphere English)** are phonologically distinct. The former is spoken in the north of Britain, northern states of America, and in some areas resembling SHE – Ireland, Wales, New England and New York. SHE is to be found in the southern parts of England, the USA, in the Caribbean, and in the countries of the Southern Hemisphere – Australia, New Zealand, South Africa.

There are accents of American English which are closer to RP than to mid-western US English, but it shows the two main types of pronunciation: an **English type** (English English, Welsh English, South African English, Australian English, New Zealand English) and an **American type** (US English, Canadian English), with Irish English falling somewhere between the two and Scottish English being somewhat by itself.

One of the significant consequences of the English spread worldwide and its contact with other languages was the formation of typologically distinct varieties such as pidgins and creoles.

An English-based **pidgin** (or **trade language**, **contact language**) is the form with a markedly reduced grammatical structure, lexicon and stylistic range. They developed as a result of the slave trade in the territories that once belonged to European colonial nations (the Caribbean, West Africa). The native language of no one, it emerges when members of two mutually unintelligible speech communities attempt to communicate (*Tok Pisin* in Papua New Guinea, *Bislama / Beach-la-Mar* in Vanuatu, Fiji, and surrounding areas, *Sango* used primarily in the Central African Republic and the surrounding areas, etc). A pidgin must be learned as a second language.

When a pidgin develops its scope, structural and stylistic range, and function, it turns to creolization. An English based **creole** is a kind of pidgin which has become the mother tongue of a speech community (Jamaican Creole). Today, there are over 60 English-based creoles, mainly formed in British colonies during the 17-19th Century, spoken by up to 200 million people. They are found in West Africa (*Aku* in Gambia, *Krio* in Sierra Leone, *Kru English* in Liberia), North America (*Gullah / Sea Islands Creole English* in the south-eastern coast of the USA, *Sheildru / Shelta*, an Anglo-Irish creole used mainly in Ireland, England

and the USA by the Irish travellers and their descendants), in the Caribbean (*Bajan* in Barbados, *Creolese* in Guyana, *Trinbagonian* in Trinidad and Tobago, etc.), in Oceania (*Hawaii English Creole*), in Northern Australia (*Kriol*). Having developed from a pidgin, a creole becomes a stable **nativized** language taught to children at school.

SELF-STUDY INSTRUCTIONS AND ASSIGNMENTS

Reading for this session on your own or partly alone, **it is important to give attention to the following issues.**

- The expressions *different Englishes* and *the many faces of English* are seeking to describe the diversity of the English language rather than its common core. In this case, *English* means “one variety”.

- It is difficult, if not impossible, to draw a boundary among all types of Englishes.

- The expansion of English led to the rise of different varieties.

- Although Englishes are of a wide range representing the diversity of form and function, they should be viewed as a single system.

- There are major varieties of English (American English, British English, Indian English, Canadian English, Australian English, Irish English, New Zealand English).

- There are sub-varieties, countries such as South Africa, the Philippines, Jamaica and Nigeria, which also have millions of native speakers of dialect continua ranging from English-based creole languages to Standard English.

- New Englishes are national varieties which have emerged around the globe, especially since the 1960s in those countries which opted to make English an official language upon independence.

- It is necessary to differentiate between the terms *national variety* and *national language*.

- There is no official definition of the term *global* or *world language*;

- There are some other factors contributing to the global status of a language.

- Having a global language strengthens the world peace and unity, provides effectiveness in modern communication, trade and travel. However, there are also a few pitfalls of having a global language that should be taken into consideration.

Assignment 1. Consider the quotations about the English language:

And who in time knowes whither we may vent

The treasure of our tongue, to what strange shores
This gaine of our best glorie shal be sent,
T'inrich vnknowing Nations with our stores?
What worlds in' yet vnformed Occident
May come refin'd with th' accents that are ours?

(*Samuel Daniel, Musophilus, 1599*)

English, when first recorded in the eighth century, was already a fissiparous language. It will continue to divide and subdivide, and to exhibit a thousand different faces in the centuries ahead. <...> The multifarious forms of English spoken within the British Isles and by native speakers abroad will continue to reshape and restyle themselves in the future. And they will become more and more at variance with the emerging Englishes of Europe and of the rest of the world. The English language is like a fleet of juggernaut trucks that goes on regardless. No form of linguistic engineering and no amount of linguistic legislation will prevent the cycles of change that lie ahead. But English as it is spoken and written by native speakers looks like remaining a communicative force, however slightly or severely beyond the grasp of foreigners, and changed in whatever agreeable or disagreeable manner, for many centuries to come (*Robert Burchfield, The English Language, 1985*).

Assignment 2. Work through *Who Speaks English Today?* by J. Jenkins (Jenkins, 2009: 15-22), noting the points Prof. Jennifer Jenkins makes about the following:

- types of speakers of English;
- difficulties of their categorization listed by T. McArthur;
- other points that J. Jenkins added to this issue;
- models of the spread of English;
- the models linked to geographical concerns;
- the models linked to historical concerns;
- the centripetal circles of International English developed by M. Modiano;
- D. Graddol's interpretation of B. Kachru's concentric model of English;
- A. Suresh Canagarajah's approach to English as a lingua franca.

Assignment 3. Read the definition of *lingua franca* provided by D. Crystal (Crystal, 1999: 199). Do the features of Modern English agree with this definition?

“**lingua franca** An auxiliary language used to permit routine communication between groups of people who speak different native languages. The term means ‘Frankish tongue’, which was used as a common language in the Mediterranean area in the Middle Ages. Lingua francas are very common in heavily multilingual regions, such as West and East Africa”.

- Is it true that English is the most spoken world’s language because it has the most native speakers? Take into consideration that there are definitely more native speakers of Mandarin and Cantonese than native speakers of English.

- Do you think that English is the world’s most spoken language because it’s either an official language in almost 60 sovereign states?

- Is it likely that English is the world’s most spoken language because it is the most commonly spoken language in the United Kingdom, the United States, Canada, Australia, India, etc.?

Assignment 4. Read about English as a global and European language and answer the questions:

- Is there an official definition of the term ‘*global*’ or ‘*world language*’?
- What are the features of a global language?
- What factors are contributing to the global status of a language?
- Do we need a global language? Why?
- Who speaks English today? Is English mainly used by bilinguals and multilinguals or monolinguals?

- What is *ESL (English as a Second language)*?
- What stimulated the growth of ESL?
- What is *EFL (English as a Foreign Language)*?
- What is the difference between EFL and ELF speakers, according to J. Jenkins?

- What is the role of English in Europe?
- How has the spread of English in Europe changed the sociolinguistic situation in that part of the world?

Assignment 5. Read the following extract, highlight the key points and write a summary in English (approx. 200-230 words) of the varieties of English spoken in the countries of the Caribbean region.

Source: Беспала Л.В., Козлова Т.О. Формування англійськомовної картини світу в умовах лінгвокультурних контактів : монографія. Запоріжжя : Статус, 2018. С. 64-69.

Особливістю сучасної лінгвосоціокультурної ситуації в КБ є надзвичайна варіативність її основного складника – англійської мови, що зумовлена взаємодією її різних форм та утворенням пост-креольського континууму.

Пост-креольський континуум <...> охоплює різні форми існування мови: (а) акролект, що є найбільш наближеним за структурою до літературної мови й забезпечує ареал вищих комунікативних функцій, (б) базилект – найбільш віддалені від акролекту креолізовані форми існування мови, та (в) мезолект – “проміжні” форми існування мови, утворені в процесі взаємодії акролекту й базилекту (охоплює як ідіоми, що за своєю структурою та статусом наближені до акролекту, так і такі, що тяжіють до базилекту) <...> [Див.] Рис. 2.1.

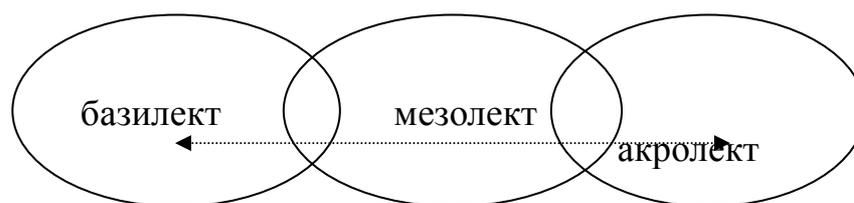

Рис. 2.1. Пост-креольський континуум в англійськомовних країнах Карибського басейну

На позначення системи різноманітних форм існування англійської мови в КБ дослідники оперують терміном *Caribbean English* <...>. Проте серед лінгвістів відсутня єдина позиція стосовно того, які форми комунікації необхідно розглядати як англійську мову країн Карибського басейну (*Caribbean English*). Термін *Caribbean English* може вживатися на позначення лише акролекту, або ж також охоплювати мезолект і базилект <...>.

З визначенням “меж” англійської мови КБ тісно пов’язане й інше не менш важливе питання – статус англійської мови КБ як підсистеми в системі полінаціональної англійської мови. В залежності від того, які саме форми комунікації розглядаються як англійська мова КБ – *Caribbean English*, англійська мова КБ може вважатися первинним (*English as a native language*) або ж вторинним (*English as a second language*) варіантом.

Як відомо, первинність / вторинність варіанта мови є критерієм, що використовується для відображення сутності мови з точки зору її територіальної та соціокультурної варіативності <...>. Первинні варіанти формуються в результаті розвитку трансплантованої мови, яка є рідною не лише для перших мігрантів, але й для наступних поколінь носіїв. Вторинні ж варіанти формуються в результаті опанування мовою в процесі освіти. Статус англійської мови в КБ залишається дискусійним питанням: коли одні вчені визначають КБ як “*English as a native language setting*” <...>, інші відносять англійську мову КБ до вторинних варіантів <...>.

Якщо розглядати як англійську мову КБ увесь пост-креольський континуум <...>, то англійську мову КБ необхідно визнати первинним варіантом, адже для більшості населення цього регіону рідними є такі форми існування мови, що охоплюються терміном “мезолект”. Якщо ж обмежитися вузьким розумінням *Caribbean English* (що включає лише акролект) <...>, то необхідно погодитися з тим, що англійська мова КБ являє собою вторинний варіант. Адже компетенція в літературній англійській мові набувається більшістю мешканців КБ у навчальних закладах, а також шляхом залучення до тих сфер життя, де використання акролекту є загальноприйнятим <...>.

Вузьке розуміння *Caribbean English* залишає поза увагою функціонування в КБ мезолекту, тобто ідіомів, які знаходяться між двома “полюсами” континууму, проте в дійсності є єдиними реально існуючими формами існування англійської мови в КБ <...>, оскільки носії акролекту, повністю позбавленого впливу креолу, є настільки ж рідкісним явищем, як і носії “чистого” базилекту. З огляду на це, розглядаємо як англійську мову країн Карибського басейну увесь пост-креольський континуум: як такі форми існування мови, що за своєю структурою та особливостями функціонування наближені до акролекту, так і такі, що тяжіють до базилекту. При визначенні статусу англійської мови в КБ дотримуємося позиції тих вчених, які розглядають англійську мову КБ як “особливий випадок”, що характеризується не первинним і не вторинним, а “змішаним включенням” <...> до англійськомовної спільноти і є результатом “незвичайного історичного розвитку” (*unusual historical development* <...>).

Дискусійним питанням є природа стандарту англійської мови в КБ. Л. Керрінгтон <...> заперечує існування власного регіонального стандарту англійської мови в КБ: нормою для англійської мови КБ, на думку вченого, є інші національні варіанти, зокрема, британський та американський. Таку

точку зору спростовує Р. Оллсопп <...>, який визнає існування в КБ власного стандарту англійської мови.

Невирішеним залишається також питання наявності спільного для КБ стандарту англійської мови. Окремі дослідники говорять про становлення власних стандартів лише в окремих країнах регіону, наприклад, у Ямайці <...>, Тринідаді і Тобаго <...>. Інші лінгвісти <...> висловлюють думку про наявність спільного для КБ стандарту англійської мови – *Caribbean Standard English*. Р. Оллсопп визначає *Caribbean Standard English* як “літературну англійську мову освічених мешканців КБ та їхню розмовну англійську, яка вважається природною (*natural*) в офіційних ситуаціях спілкування”. Лексична система *Caribbean Standard English* охоплює так звану форму *International Accepted English* (частину загального фонду англійської мови), а також регіоналізми <...>.

Різні форми існування англійської мови утворюють у КБ ситуацію дігლოსії: акролект (мезолектні форми наближені до акролекту) забезпечує ареал вищих комунікативних функцій і обслуговує такі ситуації спілкування, які характеризуються офіційністю, переважно публічним характером адресата й передбачають регламентацію мовленнєвої поведінки (освіта, наука, офіційна й престижна книжно-писемна культура, художня література, політична й організаційна діяльність, ЗМІ). Базилект та мезолектні форми, наближені до нього, забезпечують комунікативний ареал повсякденного спілкування і функціонують у таких ситуаціях спілкування, що характеризуються неофіційністю, інтерперсональним характером взаємодії комунікантів, послабленою регламентацією мовленнєвої поведінки <...>.

Необхідно зазначити, що останнім часом відбувається “експансія” креолізованих форм мови до ареалу вищих комунікативних функцій <...>. Базилектні форми мови починають вживатися нарівні з акролектом у художній літературі, ЗМІ. Розширення сфери функціонування креолізованих форм англійської мови пов’язане з підвищенням рівня національної свідомості: креоли сприймаються як “маркер ідентичності”, мова народу, що виникла так, як і культура, яку вони обслуговують, – шляхом креолізації <...>.

Таким чином, дігლოსія в КБ має специфічний характер і традиційні позначення “high variety” / “low variety” <...> (“висока мова” / “низька мова” <...>) можуть бути застосовані по відношенню до цієї ситуації значною мірою умовно. Креолізовані форми англійської мови визнаються “мовою

солідарності” <...>, національної ідентичності, емоційності та гумору; акролект – освіти, релігії та офіційного спілкування.

Перемикання коду, до якого постійно вдаються носії різних форм існування англійської мови КБ, сприяє посиленню взаємодії цих форм, наслідками якої є процеси декреолізації, запозичення до системи креола елементів літературної мови та проникнення креолізмів до акролекту.

Постійний рух елементів між різними формами існування англійської мови в КБ ускладнює визначення статусу тієї чи іншої одиниці. У зв'язку з цим Р. Олсопп розрізняє такі реєстри (*levels of formality* <...>):

- такий, що сприймається як грамотна мова (*formal level* – F), наприклад, *Barbadian* /F/ “a person or thing native or belonging to Barbados”;

- такий, що вважається прийнятним у повсякденному спілкуванні (*informal level* – IF), – *Bajan* /IF/ “a person or thing native or belonging to Barbados”;

- такий, що характеризується свідомим уникненням формальності (*anti-formal level* – AF), – *Baje* /AF/ “a familiar reference to a native Barbadian”;

- такий, що характеризується регулярним вживанням неправильних форм одиниць (*erroneous/ disapproved* – X), наприклад, *anywheres* “anywhere”.

Отже, особливості структурної та функціональної диференціації сучасної англійської мови в КБ полягають в її особливій варіативності, представленості континуумом форм існування, межа між якими є умовною. Увесь спектр комунікативних потреб мовців задовольняє лише континуум форм існування англійської мови в КБ, що охоплює різні прошарки.

 Assignment 6. Make up a glossary of the key terms. Add definitions in English and terminological equivalents in Ukrainian.

 Assignment 7. Design a task or a test for the secondary school pupils. Focus on the topic *Regional and sociocultural variation of English*. Take into account the level of secondary education and the English language proficiency level (see CEFR).